

ЛІКУВАННЯ КОТІВ ЗА ХРОНІЧНОЇ ХВОРОБИ НИРОК

Канівець Н. С. – канд. вет. н., доцент

Локес-Крупка Т. П. – канд. вет. н., доцент

Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава

Вступ. *Хронічна хвороба нирок (ХХН)* відноситься до захворювання, яке характеризується прогресуючим і незворотнім згасанням функції органу, що з плином часу приводить до ниркової недостатності. За даними літератури, хронічну хворобу нирок представляють як симптомокомплекс, який обумовлений загибеллю нефронів у нирках. А також характеризується порушенням гомеостазу нирок у цілому. Розлади можуть продовжуватись від декількох місяців до року (Бакало, 2019). За даними Lulich, J. P. (1992 р.), ризик захворювання на ХХН збільшується із віком, і у старіючих котів захворюваність перевищує 30 %.

Мета роботи – навести схему лікування (фармакокорекції) котів за хронічної хвороби нирок.

Матеріали і методи досліджень. Робота виконувалась в умовах клініки ветеринарної медицини ФОП «Локе-Крупка Т.П.» у період 2020–2021 років. Лікування надавалось 10 хворим котам за ХХН, які звертались в клініку. Після постановки діагнозу, хворим котам призначали лікування: внутрішньовенно 0,9 % розчин натрію хлориду та 5 % розчин глюкози у співвідношенні 1:1 повільно 1 крапля у 2 секунди двічі на добу впродовж 10 діб; Трифас перорально двічі на добу впродовж 10 діб; Гепаві-кел підшкірно, один раз у 72 години, всього п'ять ін'єкцій; Дольфос Леспедол внутрішньо один раз на добу впродовж 10 діб; Серенія підшкірно, до зникнення ознаки блювання; Амлодипін застосовували перорально два рази на добу; Міразеп один раз на добу впродовж семи діб; дієтичний корм класу Renal Royal Canin Feline постійно з дотриманням норм годівлі.

Результати досліджень. На початку застосування ліків з фармакокорегуючою дією у хворих котів відмічали гіпо/анорексію, пригнічення загального стану, сухість шкіри, полідипсію та поліурію, болючість нирок за пальпації, блювання та атаксію, неприємний запах із ротової порожнини та шкіри тварини. На 10-ту добу терапії, за результатами клінічного обстеження у семи котів відмічали відновлення апетиту, підвищення рухової активності. У восьми тварин покращилась еластичність шкіри, шерсть набула блискучості, проте у двох котів реєстрували себорею. У 100 % тварин зникла

блідість слизових оболонок, покращився їх загальний стан. Провівши аналіз показників крові котів на 10 добу лікування було встановлено тенденцію до збільшення на 22,5 % кількості еритроцитів та на 24,7 % величини гематокриту. Тобто спостерігалась тенденція до покращення еритропоезу.

За біохімічного дослідження сироватки крові хворих котів у процесі лікування спостерігали тенденцію до зменшення вмісту креатиніну на 17,9 % ($171,9 \pm 18,17$ мкмоль/л), порівняно із $209,6 \pm 23,14$ мкмоль/л до початку застосування лікарських препаратів. Також реєстрували тенденцію до зниження на 13 % вмісту сечовини порівняно із показником до лікування. Отримані нами результати можуть свідчити про гіпертрофію гломерулярного апарату нирок, тобто збільшення кількості функціонуючих нефронів. Це в свою чергу, покращило їх видільну функцію.

На жаль, хворі коти за ХХН потребують постійного нагляду ветеринарного фахівця (лікаря), діагностичного моніторингу показників та періодичного застосування лікарських препаратів. Адже одужання за хронічної хвороби нирок неможливе, оскільки уражені нефрони не здатні до регенерації. Тому, задачею лікарів ветеринарної медицини є фармакологічна підтримуюча терапія нирок, для полегшення їх функціонального навантаження.

Висновки. Отже, наведена схема лікарських препаратів з метою корекції стану котів за ХХН мали позитивні результати, що проявилось покращенням загального стану, рухової активності, відсутністю блювання та анемічності. Водночас, у крові з'явилась тенденція до збільшення кількості еритроцитів та величини гематокриту. Спостерігалась тенденція до зменшився вмісту креатиніну та сечовини.